

# Državni zakonik

za

## kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXXXIII. — Izdan in razposlan dne 28. decembra 1898.

**Vsebina: (Št. 229—232.)** 229. Dopustilnica za lokalno železnico Roudnice—Hospozin. — 230. Razglas o izpremembi, ki je nastopila gledé koncesionarjev lokalne železnice Nový-Dvůr—Bezdrůžice. — 231. Ukaz gledé uradnega natiska kolkovne znamke po 1 kr. in 5 kr. na računske golice v Bolcanu. — 232. Razglas gledé določitve barve za znamenja istosti, ki jih je napraviti v prometu za plemeničenje vezanja na tkaninah.

### 229.

## Dopustilnica z dne 19. decembra 1898. l.

za lokalno železnico Roudnice—Hospozin.

Na podstavi Najvišega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministru graščaku Vaclavu Malému v Lipkovic v družbi z županom Ervinom Spindler-jem, lekarnarjem Ferdinandom Zinke in inženerjem Alojzijem Samohrdom, vsi v Roudnici, po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, po zmislu določil zakona o dopušcanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom napraviti od postaje Roudnice priv. avstr.-ogr. družbe državnih železnic v Hospozin k stiku s progo Zlonice—Hospozin c. kr. državnih železnic.

#### §. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se podeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) omenjene ugodnosti.

#### §. 2.

Koncesionarji so dolžni, začeti gradnjo dopuščene železnice precej po dobljenem dovolilu za gradnjo, dokončati jo najdalje v dveh letih, računaje od današnjega dne, in dodelano železnico izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roka za gradnjo, in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, morajo dati koncesionarji zagotovilo položivši varščino 20.000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varancev.

Ako se ne bi izpolnjevala zgoranja dolžnost, se smé izreči, da je zapala ta varščina.

#### §. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se podeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki se morda naredé in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

## §. 4.

Koncesijonarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice ravnati po vsebini te dopustilnice in po dopustilnih pogojih, postavljenih po ministrstvu za železnice in pa po semkaj merečih zakonih in ukazih, zlasti po zakonu o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa po redu za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem po zakonih in ukazih, kateri se dadó morebiti v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebno na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in gledé tega bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izda ministrstvo za železnice.

## §. 5.

Koncesijonarjem se daje pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, naredé delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarjev.

Izdaja prednostnih obligacij je izključena.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo razen stroškov, ki se res uporabijo za sestavo projekta, za gradnjo in uredbo železnice, vštevši nabavo vozil, in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državna uprava, in se izkažejo, kakor gre, prištevši interkalarne obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo morda res kurzne izgube ob dobavi glavnice, postavljati v račun nikakoršni drugi stroški.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če privoli državna uprava v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državna uprava.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

## §. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb

in reči se bo v tem oziru in pa glede polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsaki čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi na deželno brambo in črno vojsko obéh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesijonarji so dolžni, da pristopijo k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov, zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, dalje da pristopijo k vsaki čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l., o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakikrat veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, in pa vsakikrat veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesijonarje moč in veljavo z dnem, katerega se začne po dopuščeni železnici obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakonu, zadobé za koncesijonarje veljavnost, kakor hitro se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesijonarji samo v toliko, v kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, dodeljena vsled tega gledé naprave, opreme in vrste obrata.

Koncesijonarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

## §. 7.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže i. e.) naj enako veljajo znižani tarifni postavki, veljajoči gledé vojaških prevozov.

## §. 8.

Dopustilna doba in ž njo vrèd v §. 9., lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računeč od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava sme izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se

ne bi izpolnile dolžnosti, v §. 2. ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, v kolikor bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

### §. 9.

Železnico, ki je predmet te dopustilnice, obratuje država za račun koncesionarjev, in koncesionarji bodo morali upravi državnih železnic povrniti stroške, kar jih bo res nastalo vsled tega obratovanja. Načini, kako je voditi ta obrat, se uredijo z obratno pogodbo, katero je skleniti med državno upravo in koncesionarji.

### §. 10.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) vsaki čas dopuščati državni upravi na njeno zahtevanje skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

### §. 11.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat odana, odkupiti vsaki čas po nastopih določilih:

1. Da se določi odkupnina, se seštejejo letni čisti doneski, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom, od tega se odbijejo čisti doneski najslabejših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donesek ostalih petih let.

Če bi se železnica odkupila po preteku začasne davčne prostosti, določene v §. 1., tedaj je pri seštetju letnih čistih donosov z davki, dokladami in drugačnimi javnimi davščinami, katere zadenejo odkupljeno železniško podjetbo, računati kot z obratnimi stroški.

Če ni bilo davčne dolžnosti glede vseh let, privzetih v poprečni račun, tedaj je tudi za davka prosta leta preračunati davek z dokladami vred po odstotnem postavku prvega davku zavezanega leta ter ga odbiti od doneska.

K tako najdenemu čistemu donesku pa je z ozirom na desetodstotni davek, ki ga je plačevati od odkupne rente po §. 131., lit. a) zakona z dne

25. oktobra 1896. l. (drž. zak. št. 220), prišteti pribitek v višini ene devetine teh čistih donoskov.

Po zmislu spredaj stoječega določila najdeni poprečni čisti donos je potem koncesionarjem kot odškodnino za odkup železnice v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih v odstavku 1 najdeni poprečni čisti donos brez tu navedenega pribitka ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je enak letnini, potrebni za pogojeno obrestovanje in razdolžbo hipotečnega zajma, vzprejetega v nabavo novcev pri deželni banki češkega kraljestva s poroštvom tega kraljestva, pristevši tisto letnino, ki je potrebna za štiri odstotno obrestovanje in razdolžbo po državni upravi odobrene delnične glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da izplačuje država spredaj navedene letnine v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti, ter da povrne koncesionarjem rentnino, ki jo je plačevati od te odkupne rente.

3. Državi se pridružuje pravica, prevzeti, da plača sama kadarkoli mesto koncesionarjev pod 2 omejnjeni, v nabavo novcev za dopuščeno železnico vzprejeti hipotečni zajem v znesku, v času odkupa po odobrenem razdolžnem črtežu še neplačanem; v tem slučaju je odkupno rento, ki jo je plačati, skraćiti za potrebščino v obrestovanje in razdolžbo oznamenjene zajmove glavnice, in pa, ako je tako, za kvoto, ustrezajočo potrebščini pribitka, ki ga je v zmislu določil odstavka 1 prišteti poprečnemu donosu.

4. Državi se pridružuje nadalje pravica, da sme kadarkoli na mesto še ne dospelih rentnih plačil, ki jih je po določilih spredaj stoječih točk plačevati koncesionarjem, plačati glavnico, ki je enaka znesku glavnične, računaje obresti od obresti, po štiri odstotno na leto, diskontovane vrednosti plačil, samo ob sebi umevno odbivši morda v zmislu določil odstavka 1 v teh plačilih obseženi pribitek.

Ako se država odloči, plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali v državnih zadolžnicah, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je računati pri tem po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

5. Po odkupu železnice in z dnem tega odkupa pride država, izplačavši odškodnino, predpisano v št. 1—4 brez daljne odplate v bremen čisto, oziroma samo še z nepoplačanimi ostanki z odo-

brilom državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so morda last koncesionarjev, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, v kolikor niso bili ti že določili primerno uporabljani z odobrilom državne uprave.

6. Sklep državne uprave o izvrševanju pravice državnega odkupa, ki se mora zgoditi vselej z začetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniški podjetbi najpozneje do 31. dne oktobra neposredno zadnjega leta pred odkupom.

V ti izjavi se določi:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniška podjetba, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, kateri morajo bodisi kot pritiklina železniške podjetbe bodisi v poplačilo terjatev države ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo plača država železniški podjetbi, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1 do 4) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

7. Državna uprava si pridržuje pravico, postaviti ob enem z vročbo odkupne izjave posebnega komisarja, ki mora paziti na to, da se stan imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve posebnega komisarja.

Isto velja o vsaki prevzetbi novih dolžnosti, katere segajo črez mejo rednega opravnega obrata ali provzročujejo trajno obremenjenost.

8. Koncesionarji so dolžni, poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, kateri je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja prevzeti v fizično posest oznamene imovinske predmete.

Pocenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem

so odslej vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniški podjetbi, katera pak mora tudi sama poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgoranjega časa nastale obračunske dolžnosti in druge dolgoe.

9. Država si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 6) izvrši vknjižbo državne lastninske pravice na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, kateri pridejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, dati državni upravi, ako bi se to zahtevalo, na razpolago pravne listine, katere bi bile morda še potrebne z njih strani.

## §. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, všteti vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, dovlačnice, ki so morda last koncesionarjev in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade v obsegu, povedanem v §. 11., št. 5.

Ko mine to dopustilo in pa tudi, ko se odkupi železnica (§. 11.), obdržé koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

## §. 13.

Državna uprava ima pravico, se prepričati, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo ali pa odpravijo.

Tudi ima državna uprava pravico, po odposlanem organu pregledovati gospodarstvo, in posebno po nadzornikih, pošiljanih ob stroških koncesionarjev, kakorkoli se ji vzvidi primerno, prilegovati, da se izvaja gradnja po projektu in pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, ima komisar, ki ga postavi državna uprava, tudi pravico, kolikor se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za

predstojništvo družbe, in pa v vélike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprositi precej odločilo ministrstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

## §. 14.

Državna uprava si nadalje pridržuje pravico, da se smé, ako bi se poleg vsega poprednjega svabila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, poprijeti zoper to zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je izgubilo dopustilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wittek s. r.

**230.****Razglas železniškega ministrstva  
z dne 19. decembra 1898. l.**

o izpremembi, ki je nastopila gledé koncesionarjev lokalne železnice Nový Dvůr—Bezdrůžice.

Na podstavi Najvišega pooblastila se je podelilo odobrilo, da izstopi iz združbe koncesionarjev lokalne železnice Nový Dvůr—Bezdrůžice, ki je predmet dopustilnice z dne 21. septembra 1896. l. (drž. zak. št. 193), sokoncesionar Avgust grof Wydenbruck in da vstopi na njegovo mesto Viljem vitez pl. Kubinsky, graščak v Trpistem, kakor sokoncesionar omenjene lokalne železnice.

Wittek s. r.

**231.****Ukaz finančnega ministrstva  
z dne 22. decembra 1898. l.**

gledé uradnega natisa kolkovne znamke po 1 kr.  
in 5 kr. na računске golice v Bolcanu.

Z ozirom na ukaz z dne 9. decembra 1886. l. (drž. zak. št. 175) gledé dovolitve, da se natisne kolkovna znamka po 1 kr. in 5 kr. na računске golice, se s tem naznanja, da se ta natis uvede počenši z 2. dnem januarja 1899. l. po običajnih načinih pri velikem carinskem uradu v Bolcanu.

Kaizl s. r.

**232.****Razglas finančnega ministrstva  
z dne 24. decembra 1898. l.**

gledé določitve barve za znamenja istosti, ki jih je napraviti v prometu za plemenichenje vezenja na tkaninah.

Z ozirom na ukaz z dne 27. marca 1890. l. (drž. zak. št. 56) gledé carinskega postopanja s prometom za plemenichenje vezenja se ukazuje, da je v času od 1. januarja do konca decembra 1899. l. narediti na tkaninah, ki se uvedejo v promet za plemenichenje vezenja, znamenja istosti v rdeči barvi.

Kaizl s. r.

# Državni zakonik

za

## kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, tudi leta 1899. v nemškem, italijanskem, češkem, poljskem, maloruskem, slovenskem, hrvaškem in rumunskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1899 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 4 gl.

Naročevati se je v založbi c. k. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Singerstrasse št. 26, kjer je moči dobiti tudi posamezne letnike in kose državnega zakonika.

Naročflu pa je ob enem priložiti za nje pripadajoči znesek, ker se državni zakonik pošilja samó, če se je plačala prej naročnina zanj.

Kadar kdó kupi celo desetletje ali več desetletij državnega zakonika na enkrat, tedaj stane v nemški izdaji:

desetletje od l. 1849. vštévši do l. 1858. . . . . 25 gl.	desetletje od l. 1869. vštévši do l. 1878. . . . . 16 gl.
„ „ „ 1859. „ „ 1868. . . . . 12 „	„ „ „ 1879. „ „ 1888. . . . . 20 „
Vsa štiri desetletja od l. 1849. vštévši do l. 1888. pa stanajo . . . . . 60 gl.	

V izdajah drugih jezikov stane:

desetletje od l. 1870. vštévši do l. 1879. . . . . 16 gl.	desetletje od l. 1880. vštévši do l. 1889. . . . . 20 gl.
desetletji od l. 1870. vštévši do l. 1889. pa staneta . . . . . 30 gl.	

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo:

Letnik 1849. za . . . . . 2 gl. 10 kr.	Letnik 1866. za . . . . . 2 gl. 20 kr.	Letnik 1883. za . . . . . 2 gl. 50 kr.
„ 1850. „ . . . . . 5 „ 25 „	„ 1867. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1884. „ . . . . . 2 „ 50 „
„ 1851. „ . . . . . 1 „ 30 „	„ 1868. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1885. „ . . . . . 1 „ 80 „
„ 1852. „ . . . . . 2 „ 60 „	„ 1869. „ . . . . . 3 „ — „	„ 1886. „ . . . . . 2 „ 30 „
„ 1853. „ . . . . . 3 „ 15 „	„ 1870. „ . . . . . 1 „ 40 „	„ 1887. „ . . . . . 2 „ 50 „
„ 1854. „ . . . . . 4 „ 20 „	„ 1871. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1888. „ . . . . . 4 „ 20 „
„ 1855. „ . . . . . 2 „ 35 „	„ 1872. „ . . . . . 3 „ 20 „	„ 1889. „ . . . . . 3 „ — „
„ 1856. „ . . . . . 2 „ 45 „	„ 1873. „ . . . . . 3 „ 30 „	„ 1890. „ . . . . . 2 „ 70 „
„ 1857. „ . . . . . 2 „ 85 „	„ 1874. „ . . . . . 2 „ 30 „	„ 1891. „ . . . . . 3 „ — „
„ 1858. „ . . . . . 2 „ 40 „	„ 1875. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1892. „ . . . . . 5 „ — „
„ 1859. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1876. „ . . . . . 1 „ 50 „	„ 1893. „ . . . . . 3 „ — „
„ 1860. „ . . . . . 1 „ 70 „	„ 1877. „ . . . . . 1 „ — „	„ 1894. „ . . . . . 3 „ — „
„ 1861. „ . . . . . 1 „ 50 „	„ 1878. „ . . . . . 2 „ 30 „	„ 1895. „ . . . . . 3 „ 50 „
„ 1862. „ . . . . . 1 „ 40 „	„ 1879. „ . . . . . 2 „ 30 „	„ 1896. „ . . . . . 3 „ 50 „
„ 1863. „ . . . . . 1 „ 40 „	„ 1880. „ . . . . . 2 „ 20 „	„ 1897. „ . . . . . 7 „ 50 „
„ 1864. „ . . . . . 1 „ 40 „	„ 1881. „ . . . . . 2 „ 20 „	
„ 1865. „ . . . . . 2 „ — „	„ 1882. „ . . . . . 3 „ — „	

Letniki 1870. vštévši do 1897. izdaj v drugih sedmih jezikih se dobivajo po tisti ceni, kakor nemška izdaja.

Prodajne cene za desetletje od 1889. l. vštévši do 1898. l. in pa za letnik 1898 se naznanijo začetkom januarja leta 1899.

NB. Tisti kosi državnega zakonika, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tédnih naravnost pri c. k. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III., Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali samo proti plačilu prodajne cene ( $\frac{1}{4}$  pole, to je 2 strani, stane 1 kr.).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. vštévši do 1897. l., in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki (od leta 1870. vštévši do 1897.) popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ( $\frac{1}{4}$  pole, to je 2 strani, stane 1 kr.) iz založbe c. k. dvorne in državne tiskarnice; potemtakem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomanjkljive) letnike, ter si liste urediti po tvarini.